

US. 57/20

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине****Broj: S1 3 U 028481 18 U
Sarajevo, 20.01.2020.godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašarin kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Konzorcij CET Energy d.o.o Sarajevo i Elko-Marić d.o.o. Mostar, ulica Trg Barcelone broj 2, kojeg zastupa Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, ulica Obala Kulina bana broj 6, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-99-9/18 od 27.03.2018.godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava osporeno rješenje se poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja dok se sa viškom potraživanja zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: JN-OP-104-17/17 od 08.02.2018. godine, ugovornog organa Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke relejne zaštite za TR i DV u TS 229/x kV Gradačac.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u članu 11. stav 1. tačka 1. 3 i 4. Zakona o upravnim sporovima BiH jer smatra da je osporeno rješenje nepravilno i nezakonito. Tužitelj u tužbi navodi da tuženi nije pravilno ocijenio žalbeni navod kojim je ukazivao da u ponudi grupe ponuđača Deling d.o.o. Tuzla i Navitas Engineering & Automation d.o.o. Sarajevo nigdje nisu jednoznačno definisane narudžbene šifre (kodovi) ponuđenih uređaja, nego su kao način identifikacije i specifikacije ponuđenog uređaja korišteni uopšteni

fabrički katalozi na kojima su zaokruživane tehničke karakteristike. Navedeno je suprotno uslovima iz tenderskog dokumenta. Osim toga, nigdje nije naznačeno da će ponuđeni uređaji podržavati komunikacione protokole PRP i HSR. Dakle u skladu sa tačkom 18 Tenderskog dokumenta, ugovorni organ je propisao da forma ponude treba da prati poglavlja iz tenderskog dokumenta i da u priloženim katalozima moraju jasno biti naznačene stavke sa svim detaljima a ne uopšteno što znači da tehnička dokumentacija koja ne upućuje na jednoznačno za ponuđenu opremu neće ni biti razmatrana. Tužitelj detaljno obrazlože razloge kojima se tužena rukovodila prilikom obrazloženja konkretnog žalbenog navoda koji je tužitelj isticao u žalbi, te navodi da je ugovorni organ propisao i zahtijevao minimalne uslove i da nije zahtijevao da ponuđeni uređaji moraju imati PRP i HSR redundandne komunikacione protokole. Međutim, tužitelj smatra da je ovakvo obrazloženje tužene neprihvatljivo jer je ugovorni organ na strani 57. i 58. tenderskog dokumenta jasno naveo ovaj uslov u tehničkoj specifikaciji na način da je naveo da zaštitne i zaštitno upravljačke jedinice moraju podržavati protokole za komunikaciju IEC-61850 ed2, podržavati napredne redundandne protokole za komuniciranje kao što su PRP i HSR, što znači da se ove karakteristike ne mogu zanemariti jer su od velike važnosti za ugovorni organ. U konačnici sve ponude su trebale biti dostavljene u skladu sa tačkom 18.7. tenderskog dokumenta a navedeni ponuđač to nije dostavio u svojoj ponudi. U skladu sa navedenim, kako je posutpak javne nabavke strogo formalan postupak a kako izabrani ponuđač nije dokazao da nudi proizvod koji posjeduje tražene karakteristike to tužitelj predlaže da su poništi rješenje, i obaveže tuženog na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.006,00KM koji se sastoje od troškova sastava tužbe u iznosu od 860,00KM + 17% PDV-a.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirano lice, ponuđač Deling d.o.o. Tuzla i Navitas Engineering & Automation d.o.o. Sarajevo je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je naveo da ostaje kod svog izjašnjenja datog u žalbenom postupku i da je već zaključen ugovor sa izabranim ponuđačem, koji je u fazi realizacije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta konkretne upravne stavri proizilazi da je pobijanim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: JN-OP-104-17/17 od 08.02.2018.godine, ugovornog organa Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, u postupku javne nabavke relejne zaštite za TR i DV u TS 229/x kV Gradačac. U odnosu na žalbeni navod koji tužitelj osporava u konkretnoj tužbi, da izabrani ponuđač nije uslov zahtijevan u tenderskom dokumentu (tehnička specifikacija) na strani 57. i 58. a sve u skladu sa tačkom 18. Tenderske dokumentacije, tuženi je naveo da je na strani 120-140 ponude dostavljen Prilog 8 kojim je obuhvaćen i sadržaj koji je žalitelju sporan a koji navodi da isporučena zaštita podržava napredne protokole za komuniciranje kao što su PRP i HSR. Dakle, tuženi je ocijenio da je na strani 178 svoje ponude, izabrani ponuđač dostavio izjavu broj: 638-EK/17-10 kojom je izjavio da je upoznat sa tehničkim zahtjevima i da prihvata sve tehničke zahtjeve iz dokumentacije. U konačnici ovaj ponuđač je dostavio sve u skladu sa tačkom 18. tendera i to na strani 140 svoje ponude a pored toga, ugovorni organ je zahtijevao samo minimalne uslove tehničke

prirode pri čemu je pripremio tabele koje se popunjavaju sa Da/Ne (strana 58-61, priloga 8, Tehnički zahtjevi i specifikacije) a PRP i HSR komunikacioni protokoli i nisu navedeni u tim tabelama jer su oni zahtjevani kao dodatna karakteristika koja nije definisana u tim tabelama. Konačno, tuženi je ocijenio da obzirom da je ugovorni organ propustio bliže definisati zahtjeve u odnosu na komunikacione protokole PRP i HSR kao što je to uradio za ostale pozicije određene tabelarnim formama, to se iz okolnosti slučaja ne može izvesti zaključak da je tužitelj na ubjedljiv način dokazao da zaštitne upravljačke jedinice u sadržaju predmetne ponude ne podržavaju napredne redundantne protokole za komuniciranje.

Prigovori iz tužbe su osnovani.

U skladu sa odredbom člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) ugovorni organ je dužan da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije ugovorni organ treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtijeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Zbog toga je i propisan oblik i sadržaj Tenderske dokumentacije koji u sebi sadrži i tehničke specifikacije roba i/ili usluga koje su predmet javne nabavke. Ured za razmatranje žalbi BiH je nadležan da postupa u skladu s članom 111. ovog zakona i da, u skladu s odredbama člana 103. stav 1. tačka b). Zakona o javnim nabavkama BiH, tokom cijelog postupka, ex offo, pazi na apsolutno bitne povrede postupka, kao što je neusklađenost tenderske dokumentacije sa zakonom ili podzakonom a koje su dovele do nemogućnosti utvrđivanja osnovanosti navoda iz žalbe ili su doveli do narušavanja osnovnih principa ovog zakona, odnosno nezakonite dodjele ugovora.

Istina je da je u tenderskom dokumentu na strani 16/82 ugovorni organ propisao odnosno predložio da forma ponude treba da prati poglavlje iz tenderskog dokumenta i da je prilikom pripreme ponude odnosno tehničke dokumentacije potrebno jednoznačno navesti proizvođača, vrstu, tip proizvoda i karakteristike koje pokazuju da je ponuđena roba ono što se traži u tehničkoj specifikaciji. Međutim, ovo vijeće je tužbu uvažilo iz razloga jer je na strani 57/81 TD ugovorni organ jasno propisao da, pored već naznačenih osobina i zaštitno upravljačkih jedinica isporučene zaštite moraju podržavati protokole za komunikaciju IEC i napredne redundantne protokole za komuniciranje PRP i HSR. S tim u vezi, uvidom u ponudu ponuđača Deling.d.o.o. Tuzla i Navitas Engineering & Automation d.o.o. Sarajevo i na strani 201, 351, kao i na strani 670 ponude ovog ponuđača, vijeće nije našlo da je ovaj ponuđač naveo da zaštite koje nudi posjeduju napredne prtokole za komuniciranje. Takođe, nejasno je postavljena i odredba tenderskog dokumenta kako to i sam tuženi navodi u obrazloženju osporenog rješenja (*strana 13. i 14. rješenja*) pa se ostalo upitno gdje i na koji način je trebalo navesti da traženi proizvod posjeduje dodatnu, naprednu zaštitu komuniciranja kada su u prilogu navedene tabele koje je ovaj ponuđač popunio sa DA/NE. Stranice ponude ovog ponuđača, koje tuženi navodi u obrazloženju rješenja, i to: 670, 180-319 te 472, 201 i 351, ne sadrže naznačene dodatne osobine nego predstavljaju katalog, napisan na

engleskom jeziku iz kojeg se ne vidi ništa u odnosu na traženi uslov koji je postavio ugovorni organ.

Dakle, obrazloženje rješenja ne sadrži odlučne razloge na osnovu kojih je donesena odluka kao u dispozitivu, u odnosu na konkretni i jedini prigovor iz tužbe tužitelja. Ured za rmatranje žalbi BiH ne daje valjano obrazloženje nego samo navodi da je o konkretnom prigovoru riješio na logičan način, obzirom da je ugovorni organ propustio ponuđačima dati bližu uputu u predmetnom smislu, kako je to naveo za ostale stavke za koje su postojale formirane tabele. Ovakvo obrazloženje nije prihvatljivo što je tužitelj u konačnici osnovano prepoznao. Stoga je vjeće tužbu uvažilo i vratilo na ponovni postupak tuženom. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će pravilnom ocjenom, primjenom materijalnog propisa i nakon ponovne ocjene navoda iz žalbe žalitelja, donijeti novu zakonitu odluku u skladu sa članom 233. stav 2. u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 329/02 do 53/16) koja će sadržavati kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja uvažena, to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10). pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u iznosu koji je tužitelj naveo u tužbi. Tužitelj potražuje iznos od 1.006,00KM ali je troškove sud dodijelio u skladu sa članom 19. Tarife o naknadi za rad advokata u FBiH i primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i odnose se na sastav tužbe u iznosu od 280,80 KM(u skladu s brojem 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Federacije BiH“ broj:22/04) sasan obračunatim PDV-om (40,0KM) i 100,00 KM sudske takse. To znači da je u preostalom dijelu, zahtjev za troškove odbijen kao neosnovan jer nije sačinjen u skladu sa Advokatskom tarifom FBiH.

Iz naprijed navedenih razloga, valjalo je tužbu tužitelja uvažiti u skladu s članom 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2., Zakona o upravnim sporovima BiH i donijeti odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Branimir Orašanin

